

Is It Ever Time to Cancel the
Fast Days?

Rosh Hashanah 18a

עַל נְשִׂאָה חֲדָשִׁים הַשְּׁלוּחִין יּוֹצְאִין, עַל נִסָּן מִפְּנֵי הַפֶּסַח, עַל אָב מִפְּנֵי הַתְּעֵנִית, עַל אֱלוּל מִפְּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל תִּשְׁרֵי מִפְּנֵי תַקְנַת הַמּוֹעֲדוֹת, עַל כֶּסֶּלּוֹ מִפְּנֵי חֲנֻכָּה, וְעַל אָדָר מִפְּנֵי הַפּוּרִים. וּכְשֶׁהִיא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, יּוֹצְאִין אַף עַל אֵיר מִפְּנֵי פֶסַח קָטָן.

In six months of the year **the messengers go out** from the court in Jerusalem to report throughout Eretz Yisrael and the Diaspora which day was established as the New Moon, the thirtieth or the thirty-first day since the previous New Moon. They go out **in** the month of **Nisan**, **due to Passover**, so that people will know on which day to celebrate it; **in** the month of **Av**, **due to the fast** of the Ninth of Av; **in Elul**, **due to Rosh HaShana**, which begins thirty days after the New Moon of Elul; **in Tishrei**, **due to the** need to establish the **correct** dates on which to celebrate **the Festivals** of Tishrei, i.e., Yom Kippur and *Sukkot*; **in Kislev**, **due to Hanukkah**; and **in Adar**, **due to Purim**.

And when the Temple was standing, messengers **would also go out in** the month of **Iyyar due to small Passover**, i.e., second *Pesah*, which occurs on the fourteenth of Iyyar. This holiday allowed those who were ritually impure or on a distant journey on the fourteenth of Nisan, and therefore incapable of bringing the Paschal lamb at that time, to bring their Paschal lamb a month later.

So did they fast for Tisha B'Av in the second temple period?

First Temple 1000 BCE to 586 BCE

Second Temple 516 BCE to 70 CE

Rambam ibid.

'רמב"ם פירוש המשנה ראש השנה א':ג

ובבית שני לא היו מתעניין לא עשרה בטבת ולא שבעה עשר בתמוז אלא מי שהיה רוצה מתענה ומי שלא היה רוצה לא היה מתענה ומפני זה לא היו יוצאין על טבת ועל תמוז אמר השם יתברך [זכריה ח] כה אמר ה' [צבאות] צום הרביעי וצום החמישי וגו' נראה כמי שנתן בידם הבחירה רצו מתענין רצו אין מתענין וצום הרביעי הוא י"ז בתמוז כי תמוז החדש הרביעי. וצום החמישי תשעה באב שיחול בחדש החמישי. וצום השביעי צום גדליה. וצום העשירי עשרה בטבת לפי שהוא בחדש העשירי ואע"פ שהיה הרשות בידם שלא להתענות בתשעה באב כמו שזכרנו היו מתענין בו מפני תכיפת מיני האבל שאירעו בו כמו שיתבאר בתענית.

They went out for Tisha B'Av and when there was a Temple, they went out (also) for Iyyar for Pesach Sheni.

Cairo Geniza

Meiri

וכשבית המקדש קיים היו יוצאין על אייר מפני פסח קטן ר"ל פסח שני
ומ"מ באותו זמן לא היו יוצאין על אב שהרי לא היה בו תענית

What about today?

RH 18b

דאמר רב חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא מאי דכתיב {זכריה ח':י"ט} כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה קרי להו צום וקרי להו ששון ושמחה בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום

As Rav Ḥana bar Bizna said that Rabbi Shimon Ḥasida said: What is the meaning of that which is written: “Thus said the Lord of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall become times of joy and gladness, and cheerful seasons, to the house of Judah” (Zechariah 8:19). It calls them days of “fast” and it calls them “times of joy and gladness.” How so? **When there is peace in the world**, they will be times of joy and gladness, on which eulogies and fasting are forbidden; but when there is no peace, they are days of fasting. In a time when there is no peace, why are messengers not sent out also for the fourth and tenth months, so that people can know when to observe the fasts?

more..

אמר רב פפא הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה יש שמד/גזרת מלכות צום אין שמד ואין שלום
רצו מתעניין רצו אין מתעניין.

Rav Pappa said that this is what it is saying: When there is peace in the world and the Temple is standing, these days **will be** times of **joy and gladness**; when **there is persecution** and troubles for the Jewish people, they are days of **fasting**; and when **there is no persecution but** still **no peace**, neither particular troubles nor consolation for Israel, the *halakha* is as follows: If people **wish, they fast**, and if **they wish, they do not fast**. Since there is no absolute obligation to fast, messengers are not sent out for these months.

Ritva

שהצומות הללו עיקר גזירתן היה על חרבן ראשון כל אחד לענינו כדמפרש ברייתא לקמן (מח' ר"ע ור"ש), וכשנבנה בית שני אמר הנביא: 'כה אמר. ולמועדים טובים' כלומר שלא ינהגו בהם צום, רק שיעשו אותם ימים טובים. ומ"מ מדקרי להו נמי לאחר הבנין צום, ולא כתיב אשר צמתם. משמע שלא נתבטלו לגמרי ולא נעקרה לגמרי גזירה ראשונה ואע"פ שהיה ראוי שתעקר כיון שעל בית ראשון נגזרה והרי נבנה, והטעם לפי שיודעין היו שסוף בית שני זה ליחרב, ושיהא גלות זה שאנו בו, ובנין שני לא חשיב להו כולי האי דליהוי נגדר הפרץ הראשון, ולפיכך לא עקרו גזירתן לגמרי

What is peace?

Rashi

דכולהו ימי תענית נינהו בזמן הזה שאין בהמ"ק קיים ומתניתין בזמן הזה קא מיירי מדקתני וכשהמקדש קיים כו'
שיש שלום – שאין יד העובדי כוכבים תקיפה על ישראל

Rabbeinu Chananel

כי קאמר בזמן שיש שלום כלומר כל זמן שבית המקדש קיים יהיה לששון ולשמחה

Rashba

'רשב"א ראש השנה י"ח::ב

אין שמד ואין שלום. בשישראל בארץ האויב אלא שאין שמד רצו מתענין רצו אין מתענין

Debate

Rashi: Now it is just a Rabbinic thing if we decide to do it.

Ramban: Now we decided and keep it as an obligation

רצו רוב ישראל ונסכמו שלא להתענות אין מטריחין עליהם להתענות, אין שלוחין יוצאין, רצו רוב ישראל להתענות מתענין, ועכשיו כבר רצו ונהגו להתענות וקבלו עליהם, לפיכך אסור ליחיד לפרוץ גדרן, וכש"כ בדורות הללו, שהרי בעוונותינו שרבו צרות בישראל ואין שלום, הלכך חייבין הכל להתענות מדברי קבלה ותקנת נביאים". וברא"ש: "פי' לא רצו — הציבור, אבל היחיד אין לפרוש מן [הציבור כל זמן שלא נמנעו הציבור שלא להתענות". וכ"כ הטור. [סי' תק"נ]

Rambam: Taaniot

מִצְוַת

ע

בר י ט) "עַל הַצָּר הַצֵּר אֶתְכֶם וְהִרְעִיתֶם בַּחֲצָצְרוֹת". כְּלוּמָר כָּל דָּבָר שֶׁיֵּצֵר לָכֶם כְּגוֹן בַּצָּרֶת וְדָבָר וְאַרְבֶּה וְכִיּוֹצֵא בָהֶן זַעֲקוּ עֲלֵיהֶן וְהִרְעִיעוּשׁ

It is a positive commandment from the Torah to cry out and to sound trumpets for all troubles that come upon the community; as it is stated (Numbers 10:9), "upon an enemy who attacks you and you sound trumpets." That is to say, [with] every matter that troubles you — such as famine, a plague, locusts and

According to the Rambam, what obliges a fast?

I, 4

וּמִ

צָרֹת. וְאִין תּוֹקְעִין בַּחֲצוֹצְרוֹת וְשׁוֹפָר כְּאֶחָד אֶלָּא בַּמִּקְדָּשׁ שֶׁנֶּאֱמַר (תהילים צו) "בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַדֵּ"

And it is (a rabbinic commandment) from the words of the Scribes to fast for each trouble that comes upon the community until they are granted mercy from the Heavens. And on these fast days, we yell out with prayers and supplicate and sound only the trumpets. And if they were in the Temple, they would sound trumpets and the shofar. The shofar blows short and the trumpets blow long, since the commandment of the day is with trumpets. And we only blow with the trumpets and the shofar at the same time in the Temple, as it is stated (Psalms 78:6), "With trumpets and the blast of the horn raise a shout before the Lord, the King."

And... 5, 1

יֵשׁ

הַצָּרוֹת. שֶׁבְּזִכְרוֹן דְּבָרִים אֵלֶּה נָּשׁוּב לְהִיטִיב שְׁנֵאֲמַר (ויקרא כו, מ) "וְהִתְיַדּוּ אֶת עֶזְרָם וְאֶת עֹן אֲבוֹתָם" וְגוֹשׁ

There are days that all the people of Israel observe as fasts on account of the tragic events which occurred on them, the purpose being to appeal to the hearts and to lay open the paths of repentance. This serves as a reminder of our evil doings, and the deeds of our fathers which were like ours now, resulting in the afflictions endured by them and by us. By remembering these things we are likely to repent and do right, as it is written: "They shall confess their sins and the sins of their fathers..." (Leviticus 26:40).

Rav

Rashi holds that it has to have element of Tzara even now

Rambam holds that churban is tzara by definition.

How big must the tzara be to have a public fast?

רמב"ם הלכות תעניות הקדמה

.מִצֻּת עֲשֵׂה אַחַת, וְהָיָא לְהִתְעַנּוֹת וְלִזְעֵק לְפָנֶי י' בְּכָל יֵת צָרָה גְדוֹלָה שֶׁתְּבוֹא עַל הַצִּבּוֹר.

Who gets to decide?

See Ramban above

Otzar Hageonim

באוצר הגאונים [ר"ה תשובות ל"ד]: "הילכך שלשה צומות מי שאינו רוצה לצום אין בכך כלום ואינו מחייב בהן אבל ט' באב הואיל והוכפלו בו הצרות חייב לצום ולהתענות בו

'ריטב"א ראש השנה י"ח:א. Ritzva"

וכיון שנוהגין היו בו בגזירת נביאים ובתורת תענית צבור ראוי היה לשלוח עליו שלוחין ומעתה לכל השיטות האלו אף תמוז וטבת מקובל הוא עלינו ואין על יחיד וצבור לעקרום שכבר רצו כל ישראל וקבלום עליהם כתענית יחידים אלא דמ"מ אפשר דבעו קבלה מבע"י: כתענית יחידים משא"כ בט"ב

כל דור שאינו נבנה בימיו מעלין עליו כאילו הוא"
(החריבו" (ירושלמי יומא ה' ע"א

What difference does it make whether
the fast is obligatory or just something
we decided to do?

תענית שגוזרים על הצבור אין כל יחיד צריך
לקבלו בתפלת המנחה אלא שליח צבור מכריז
התענית והרי הוא מקובל ויש אומרים דהני מילי
בארץ ישראל שהיה להם נשיא לפי שגזירתו
קיימת על כל ישראל אבל בחוצה לארץ צריכים
כל הצבור לקבל על עצמם כיחידים שכל א' מקבל

על עצמו: שו"ע תקסה, יב

Shulchan Aruch

Shulchan Aruch 550

4. On Shabbos before a fast, a Community Representative (Shaliach Tzibur) announces the fast except for Tisha B'av, Yom Kippur, and the Fast of Purim (Taanis Esther). The remainder is forces (א"ח - Aleph - tisHA bav Kof - yom Klppur Geh - Purim) on him his mouth. (see Proverbs 16:26) Parentheses the custom of Ashkenazim is not to announce even one of them (of the fasts).